

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4Csp/47/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617204570
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3617204570.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Boženou Brinčíkovou v právnej veci žalobcu X. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K.J., E. XXXX/XX, zastúpeného S. S.M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., A. A. XXXX/ X proti žalovanému Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábregie 4, IČO: 31 340 890, zastúpenému AK Antol, s.r.o., so sídlom Pezinok, Hviezdoslavova 546/14, IČO: 47 257 024, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 5370,36 € a iné, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5198,12 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Slovenskej pošty, a.s. súdny poplatok za podanú žalobu v sume 311,50 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 77,1%
- V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou proti žalovanému domáhal zaplata sumy 5.198,12 € ako bezdôvodného obohatenia a sumy 500 € ako primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že vzhľadom na fin. tieseň uzavrel so žalovaným dňa 30.05.2011 spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 3.500 €. Zmluva o úvere bola formulárovou zmluvou. Žalovaný mal postupovať predovšetkým s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi - § 2 písm.u/ a § 4 ods. 8 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do 28.08.2017 celkovo zaplatil žalovanému za poskytnutý spotrebiteľský úver sumu 8.698,12 €. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi, keďže predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V zmluve o úvere chýbajú náležitosti podľa zák.č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý úver preto považuje za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na absenciu náležitostí zmluvy podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na doterajšie rozhodnutia súdov (Okresný súd Žilina sp. zn. 14C/47/2015; Okresný súd Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/233/2014; Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/203/2015; Krajský súd v Trnave sp. zn. 23Co/397/2013; Krajský súd v Žiline sp. zn. 11Co/502/2014). Zároveň za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskú doložku, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.06.2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/554/2013 zo dňa 19.06.2014. V

podanej žalobe navrhol vykonať dôkazy a to oboznámiť obsah zmluvy o úvere a dokladov o uhradených platbách.

2. Žalobca súdu dňa 4.6.2018 doručil podanie, ktorým žiadal súd, aby podrobil zmluvu súdnej kontrole, lebo je presvedčený, že úver je bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o úvere absentujú obligatórne náležitosti podľa zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere. V podaní uviedol, že sa mu nepodarilo dostať ku všetkým jeho platbám, preto žiada súd, aby požiadal VUB a.s. o súčinnosť, aby poskytl chýbajúce údaje o platbách od apríla 2014 do mája 2015 čo činí sumu 620 €. Žiadal, aby žalovanému bola uložená povinnosť vydať mu bezdôvodné obohatenie v sume 4607,99 € a zaplatiť mu primerané fin. zadosťučinenie. Žalobu však v časti prevyšujúcej sumu 4607,99 € / v časti o zaplatenie sumy 590,13 €/ nezobral späť.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 04.06.2018. Uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu, že zmluva o úvere je neplatná, bez úrokov a bez poplatkov a že má žalobca voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a primerané finančné zadosťučinenie. Tvrdí, že zmluva o úvere je platný právny úkon, nie je dôvod pre určenie, že zmluva o úvere je bez úrokov a bez poplatkov a teda žalobca nemá nárok na primerané fin. zadosťučinenie vo výške 500 €. Žalobca poskytnutý úver riadne splatil a k dnešnému dňu tak neeviduje voči žalobcovi z predmetnej zmluvy dlh. Žalobca celkom žalovanému splatil sumu 8.698,12 €, z ktorej bol uhradený úver 3500 €, suma 268,86 € bola započítaná na poplatky a suma 4929,26 € bola započítaná na úroky a na úroky z omeškania. Žalobca svoju pohľadávku splácal veľmi nepravidelne a od šiestej splátky (november 2011) bol v omeškani s úhradou svojho záväzku. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu o bezúročnosti a bez poplatkovosti poskytnutého úveru, pretože v zmluve je riadne uvedený údaj o výške splátky - 84 €, počte splátok - 70, dátume prvej splátky - 19.06.2011, dátume poslednej splátky - 19.03.2017, RPMN, výške úroku ako aj ostatné náležitosti zmluvy o úvere. Tvrdenia žalobcu sú prekonané judikatúrou Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3 Cdo 146/2017). Zároveň poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci EÚ C-42/15 a rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/39/2016; Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/616/2015, sp. zn. 17Co/530/2015, sp. zn. 17Co/790/2015; Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/344/2015, sp. zn. 6Co/281/2016; Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/84/2017. K námietke žalobcu týkajúcej sa RPMN uviedol, že v uvedenej zmluve sa nenachádza údaj o RPMN vo výške 1.613,20% ako uvádza žalobca, ale RPMN vo výške 22,24%, ktorá výška zároveň zodpovedá nákladom spotrebiteľa v súvislosti so zmluvou o úvere. Nesúhlasí ani s tvrdeniami žalobcu ohľadom nekalých podmienok v spotrebiteľskej zmluve, pričom poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C 453/10. Je toho názoru, že pri uzatváraní zmluvy postupoval v súlade so všetkými, v tom čase účinnými právnymi predpismi. Poukazuje aj na to, že neexistuje právny záujem na preskúmaní neprijateľných zmluvných podmienok, vzhľadom na splatenie pohľadávky. Žalobca nepreukázal ani dôvodnosť výšky ním uplatneného nároku na primerané finančné zadosťučinenie žiadnymi subjektívnymi ani objektívnymi hľadiskami, a preto považuje tento nárok za neoprávnený, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 1 Odon 45/1997. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Navrhol vykonať dôkazy a to oboznámiť obsah zmluvy o úvere a výpisu z úverového účtu.

4. Na pojednávaní dňa 05.06.2018 zástupkyňa žalobcu uviedla, že žaloba je dôvodná. Žalovaný sa na základe rozhodcovského rozsudku domáhal v exekučnom konaní vymoženía sumy 3.323 €. Okresný súd Partizánske prvým uznesením zamietol návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následne druhým uznesením exekučné konanie zastavil. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 3.470,13 €, čo vyplýva z výpisu účtu žalobcu. Zmluva nebola uzavretá v písomnej forme z dôvodu, že nebola čitateľná. V zmluve je nesprávne uvedený údaj o RPMN, pretože v zmluve je uvedená RPMN vo výške 22,24% a v skutočnosti je vo výške 27,07%. V zmluve je aj nesprávne uvedená výška úrokovej sadzby. Vzhľadom na to sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný nepostupoval pri podpise zmluvy s odbornou starostlivosťou, žalobca nebol upovedomený dostatočne o dôsledkoch podpísania takejto zmluvy, keďže zmluva je nečitateľná. Má za to, že je to spotrebiteľská zmluva, lebo išlo o vzťah medzi dodávateľom teda žalovaným a žalobcom ako spotrebiteľom. Žalobca nepoužil poskytnuté peniaze na podnikanie ani na inú podnikateľskú činnosť. Výška, počet a termíny splátok prípadné poradie, v ktorom sa splátky budú priraďovať k platbám s rôznymi úrokovými sadzbami nie sú v zmluve uvedené. Takisto nie je uvedená celková výška spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Má za to, že v spotrebiteľskej zmluve malo byť v čase kedy sa zmluva uzatvárala rozčlenenie jednotlivých splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, aby bolo zrejmé koľko v skutočnosti uhradí a dokedy

bude platiť. To sú asi všetky náležitosti, ktoré v zmluve chýbajú. Výška bezdôvodného obohatenia je 5.227,99 €, čo je rozdiel medzi skutočnou výškou úveru 3470,13 €, ktorý bol poskytnutý a skutočnou výškou toho, čo bolo zaplatené 8698,12 €. Žalobca si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie kvôli tomu, že žalovaný sa už predtým súdnou cestou domáhal vyplatenia nejakej čiastky tých 3.321,33 € a dokonca podali aj exekúciu, ktorú mu tunajší súd zamietol v oboch prípadoch. Žalobca zaplatil aj po skončení exekučného konania značnú časť svojho dlhu v auguste 2017 v čase keď ešte nevedel, že sa môže brániť. Z uznesení nevyplýva, že to nemusí platiť a žalovaný mu poslal dohodu o uznaní dlhu, ktorú nepodpísal. Žalovaný sa žalobou podanou na súde od žalobcu nedomáhal zaplata dlhu z tejto úverovej zmluvy. Žalovaný ešte 12.01.2016 poslal žalobcovi uznanie dlhu so splátkovým kalendárom, ktoré žalobca nepodpísal.

5. Na pojednávaní dňa 05.06.2018 právny zástupca žalovaného uviedol, že žiada žalobu žalobcu zamietnuť najmä z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v časti chýbajúcich náležitostí podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti, ktoré má zmluva o úvere obsahovať podľa § 9. Osobitne poukazuje na náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona v spojení s rozsudkom NS SR zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom NS SR podal vyčerpávajúci výklad možnosti splniť náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k). Žalovaný dodržal túto písomnú náležitosť, poukazuje na bod 5.1 obchodných podmienok, z ktorých vyplýva, že splátka úveru v sebe zahŕňa úrok a istinu takisto poukazuje na čl. 3 zmluvy o úvere, z ktorého jednoznačne vyplýva výška splátok, počet splátok, výška prvej platby, dátum poslednej platby, periodicita splátok, preto má za to, že sú splnené všetky náležitosti. V žalobe je uvedené, že RPMN bola 1.613,02% v bode 5b čo považuje za absolútne absurdné. RPMN po zohľadnení absolútne všetkých nákladov je vo výške 22,24% tak ako je uvedené na zmluve, nepovažoval za potrebné preto reagovať na vyjadrenie žalobcu. Chce poukázať na skutočnosť, že žalobca tvrdí, že úroková miera mala byť vo výške 84%. Nevie sa vyjadriť ako k tomuto výpočtu žalobca prišiel, úroková miera je 19,50% ročne. Poukazuje na skutočnosť, že žalobca mal zaplatiť svoj dlh v 70 splátkach po 84 €. 70 splátok znamená, že žalobca mal úver splatiť približne za 6 rokov, teda je absurdné tvrdiť, že úroková sadzba je 84%. Poukazuje na skutočnosť, že žalobca dlh v skutočnosti splácal v omeškani, žalobca sa dostal do omeškania so svojou 6 splátkou zo 70, následne rok a pol nevykonal na úhradu pohľadávky žiadnu platbu a ďalšiu platbu vykonal v apríli 2013 vo výške 10 €. Potom úver splácal platbami, ktoré nedosahovali výšku dohodnutej splátky 84 €. Dialo sa tak až do roku 2015 kedy svoje platba zvýšil na výšku, ktorá zodpovedá mesačnej splátke. Dostával sa do omeškania s plnením svojho dlhu. Napriek tomu, že nepripúšťa, že by žalobca mal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanému voči žalobcovi vznikal po celú dobu nárok na zaplata úroku z omeškania podľa § 517 Obč. zákonníka. Poukazuje na nelogickosť faktického správania sa žalobcu vzhľadom k podanej žalobe kedy v auguste 2017 dobrovoľne zaplatil zostatok dlhu 5.370,36 € a to 30.08.2017. Ak si žalobca myslí, že má nárok na bezdôvodné obohatenie, nemal tú čiastku platiť. Dôvody, ktoré žalobca uviedol v žalobe vôbec nepovažoval za dôvody, ktoré by mohli spôsobiť bezúročnosť alebo neplatnosť zmluvy o úvere. Preto súdu nepredkladali ďalšie dôkazy. Poukazuje na skutočnosť, že žalobca sa v konaní pred rozhodcovským súdom zaviazal zaplatiť svoj dlh čím fakticky svoj dlh uznal. Zároveň fakticky uznal svoj dlh aj úhradou pohľadávky v celom rozsahu, preto sú tvrdenia žalobcu nelogické a účelové. Žalobca sa snaží predložením dôkazu súd zaviesť a predloží súdu správny výpočet RPMN resp. dá sa to teraz vypočítať. Zvýšenie splátky pri stanovení RPMN nie je možné brať do úvahy, vychádza sa zo splátky uvedenej v zmluve a vychádza sa z toho čo bolo platné v čase uzavretia zmluvy. Dôkaz predložený žalobcom súdu považuje za niečo čo usvedčuje žalobcu z nesprávosti jeho tvrdení. Keď pri splátke 93,76 € je RPMN 27,07 % tak pri splátke 84 € je to približne výška uvedená v zmluve. V žalobe bolo uvedené, že výška RPMN je 1.613 % na čo nepovažoval za potrebné reagovať, ale je ochotný súdu predložiť správny výpočet RPMN. Poukazuje na skutočnosť, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným zanikol splatením dlhu a preto nie je možné momentálne preskúmať rozhodcovskú doložku alebo dohodu o zrážkach zo mzdy nakoľko by mohlo ísť o abstraktnú kontrolu podľa § 299 CSP a nasl. a Okresný súd Partizánske nemá na takéto konanie funkčnú príslušnosť. V rozhodcovskom konaní sa vymáhala pohľadávka voči žalobcovi z titulu dlhu lebo v roku 2012 žalobca prestal splácať splátky a preto žalovaný nemal inú možnosť ako vymôcť dlh, iba obrátiť sa žalobou na rozhodcovský súd.

6. Dňa 08.06.2018 a 11.06.2018 doručil žalobca prostredníctvom svojej zástupkyne identické vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného k žalobe v ktorých okrem iného uviedol, že mu bol poskytnutý úver len vo výške 3.470,13 €, s výškou splátky 84,76 € a po povolenom polročnom odklade s výškou splátky 94,76 €. Výška RPMN podľa neho je 27,55% a teda je určená nesprávne ako aj úroková sadzba, ktorá je podľa jeho výpočtu 89,14%. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie odôvodňuje tým, že

žalovaný v čase splácania úveru použil na vymáhanie pohľadávky neprijateľnú zmluvnú podmienku, rozhodcovskú doložku, ktorá nebola osobitne dojednaná. Je obsiahnutá vo forme vopred naformulovanej predtlačenej štandardnej zmluve, včlenená do textu zmluvných podmienok, ktoré sú uvedené malým nečitateľným písmom /§ 53 ods. 4 písm. r// OZ v znení účinnom do 31.12.2014, pretože núti spotrebiteľa, aby spory s veriteľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Žalovaný neprímeraným spôsobom aj telefonicky obťažoval jeho, jeho matku a otca, vyhrážal sa exekúciou a zo strachu o svoju bezpečnosť a z dôsledkov nesplnenia si "vraj svojich povinností voči žalovanému" uhradil dňa 30.08.2017 čiastku 5370,36 €. Žalovaný ho na základe neprijateľných zmluvných podmienok nútil splácať, dostával výhražné telefonáty, aby riadne splácal poskytnutý úver. Žalovaný teda konal tak, aby mu spôsobil škodu. V ďalšom zotrval na podanej žalobe a vyjadrení z pojednávania zo dňa 05.06.2018. týmto podaním sa domáhal proti žalovanému zaplata sumy 5227,99 € /rozdiel medzi sumou 8698,12 € a sumou 3470,13 €.

7. Dňa 25.02.2019 podal žalobca návrh na zmenu žaloby tak, že sa domáha zaplata sumy 5.370,36 €. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 25.02.2019 pripustil zmenu žaloby v nasledujúcom znení: "Žalobca sa domáha zaplata sumy 5.370,36 €".

8. Na pojednávaní dňa 25.02.2019 žalobca uviedol, že úver si bral v máji 2011 s tým, že doma bolo potrebné poplatiť nejaké účty, teda čo mali nejaké podlžnosti. Je si vedomý aj toho, že došlo aj k nejakému omeškaniu, ale vždy sa omeškanie snažil riešiť so žalovaným alebo s tou spoločnosťou, ktorá to po Poštovej banke prebrala. Pokiaľ ide o výšku úveru, dohoda bola na sume 3500 €. Na účet mu prišlo len 3.470,13 €. Prvého polroka po uzavretí zmluvy splácal tak, ako mal určené v mesačných splátkach vo výške 84,70 €. Potom prišiel o zamestnanie a tak sa snažil dohodnúť so žalovaným. Poskytol mu polročný odklad, ale s tým, že nemal stále prácu, živili ho rodičia, preto sa snažil posilať aspoň to málo, čo mal. Splácal po 10-20 €. Keď sa konečne zamestnal tak sa splátky navyšovali, zo začiatku to bolo po 50 €, potom po 100 € s tým, že ku koncu posilať 150 €. Následne mu začali telefonovať, boli narážky, že pošlú exekútora, začnú vykonávať zrážky zo mzdy, čo si nemohol dovoliť. Pomohla mu sestra, ktorá si zobrala úver a požičala mu, aby dokázal splatiť zvyšnú sumu, čo bolo 5.370,36 €. Doma začal prepočítavať koľko žalovanému splatil a vyšlo to na 8.698,12 €. Pokiaľ ide o rozhodcovské konanie prišlo mu len rozhodnutie z rozhodcovského súdu. Odvolanie v tomto konaní nepodal. O exekúcií vedel, pretože ho neustále vyzývali na plnenie. O tom, že bolo exekučné konanie vedené na tunajšom súde nemá informácie, rozhodnutia mu neboli doručené. Aj keď bolo zastavené exekučné konanie bol stále urgovaný na splácanie. Z obavy a aby mal nejaký klud sa to snažil uhradiť. Na zmluve nie je uvedená konečná suma úveru. Keď dlh konečne splatil, myslel si, že všetko je vyrovnané a má pokoj. Vznikol problém, že účet má v SLSP a keď mu poskytovali nejaký úver tak narazili na to, že sa nachádza v bankovom registri práve v súvislosti so žalovaným. Zo strany žalovaného doposiaľ nebol vykonaný úkon, aby bol vymazaný z tohto registra. Aj toto bol jeden z dôvodov pre podanie žaloby. Žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 5.227,99 €. Finančné zadosťučinenie žiada z dôvodu, že mu vznikli podlžnosti, problémy na živobytie, nemôže nikde inde čerpať úver. Iné dôvody pre poskytnutie fin. zadosťučinenia nie sú. Výšku finančného zadosťučinenia ponecháva na rozhodnutie súdu.

9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 25.02.2019 uviedol, že sa pridriava svojho vyjadrenia. Poukazuje na prehľad platieb, ktoré súdu predložili. Tvrdia, že ani teoreticky nie je možné, aby žalobca zaplatil nad výšku istiny sumu vo výške 5.370,36 €. Vzhľadom na skutočnosť, že podľa ich prepóčtov zaplatil celkovo nad 3.500 € sumu 5.198,12 €. Opätovne poukazujú na skutočnosť, že už na minulom pojednávaní spochybňovali dôkaz výpočtu RPMN nakoľko podľa ich prepóčtov je RPMN vypočítaná správne. Poukazuje na skutočnosť, že žalobca od začiatku splácania úveru sa opakovane dostával do omeškania s úhradou jednotlivých čiastkových úhrad čím vznikal žalovanému nárok na úrok z omeškania. Poukazujú na skutočnosť, že v rámci rozhodcovského konania žalobca v podstate uznal svoj dlh, žiadal o možnosť splácania dlhu v splátkach a teda nárok žalobcu je podľa ich názoru nedôvodný. Nie je pravda, že by žalobcovi v rozhodcovskom konaní bol doručený ako prvý dokument až rozhodcovský rozsudok, pretože 29.01.2014 bola žalobcovi doručená v postavení žalovaného v rámci rozhodcovského konania výzva na vyjadrenie k žalobe, na čo žalobca reagoval a v rámci rozhodcovského konania požiadala, aby mu bolo umožnené splácať dlh vo výške 3.321,33 € v mesačných splátkach 20 €. Na margo toho, že mu bol doručený len rozhodcovský rozsudok uvádza, že k nároku uplatnenému a tvrdenému žalobcom na primerané finančné zadosťučinenie už opakovane poukazuje na § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z., z ktorého vyplýva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie má spotrebiteľ, ktorý už úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva, tak v tejto časti je nárok žalobcu

nedôvodný nakoľko nemôže uniesť dôkazné bremeno v tejto chvíli o porušení povinnosti a existenciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Čo sa týka tvrdenej nemožnosti požiadať úspešne o úver, chcú poukázať na to, že žalovaný nerozporuje, že dlh zanikol, teda nerozumie tomu z akého dôvodu by mohla byť táto splatená pohľadávka prekážkou poskytnutia úveru v inej banke. Je možné, že vzhľadom na zlú platobnú disciplínu žalobcu, ktorú aj uznal, tak v nejakej súvislosti sú banky opatrné poskytnúť mu úver vzhľadom na to, že žalobca iba prvý polrok splácal úver riadne a skutočne. Žalovaný nie je zodpovedný za omeškania žalobcu. Je možné, že žalobca má aj iné úvery, k tomu sa nevedia vyjadriť. Vie ako funguje medzibankový zoznam dlžníkov. Banka tam hlási splatenie pohľadávky a teda aj ak je nejaká pochybnosť zo strany medzibankového zoznamu, banka je dotazovaná so žiadosťou vysvetlenia a banka bezodkladne poskytuje medzibankovému zoznamu informácie o existencii resp. neexistencii dlhu. Tvrdí, že zmluva o úvere má náležitosti podľa zák. č. 129/2010, celková čiastka úveru na zmluve uvedená je, konkrétne je uvedené, že celková čiastka úveru sa rovná výške úveru a celkovej výške nákladov teda súčtu, je to v časti čl. 3, všetky podmienky teda boli splnené. RPMN je vypočítaná správne.

10. Zástupkyňa žalobcu sa k vyjadreniu právneho zástupcu žalovaného vyjadrila tak, že už v roku 2011 bola stanovená civilnoprávna úžera, ktorá vyšla na 52,87% ako odplata za úver, čo je viac ako dvojnásobok na trhu v čase poskytnutia úveru. Zle uviedla údaj o preplatení istine. Pri dôkladnejšom dohľadani našli rozhodnutia a rozsudky, ktoré na základe použitia nekalej obchodnej praxe, rozhodcovskej doložky, dohody o zrážkach zo mzdy priznali spotrebiteľovi primerané finančné zadosťučinenie, ktoré môže doložiť do spisu a doručuje ich aj právnenému zástupcovi žalovaného. K námietke ukončenia zmluvného vzťahu nakoľko sú tam neprijateľné zmluvné podmienky v tejto zmluve, musí sa poskytnúť ochrana pred nekalými obchodnými praktikami za stavu, že k nej došlo pred zmluvou, počas jej plnenia alebo aj po zániku zmluvy podľa čl. 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu rady 2005/29 ES zo dňa 11.05.2005 o nekalých obchodných praktikách. K rovnakému záveru došiel aj KS Prešov v rozhodnutí sp. zn. 18Co/272/2015 zo dňa 14.09.2016, podľa ktorého vyslovene neprijateľné zmluvné podmienky je možné vykonať aj vo vzťahu k zmluve, ktorá už zanikla plnením.

11. Právny zástupca žalovaného uviedol, k rozdielu medzi sumou 3.500 € a sumou poukázanou žalobcovi na účet, že súčasťou dokumentácie, ktorá bola v súvislosti so žiadosťou o úver a celková ponuka banky na uzavretie úverovej zmluvy bol formulár so štandardnými informáciami k poskytovanej pôžičke, z ktorého vyplýva, že pri čerpaní spotrebiteľského úveru je úver bez poplatku za poskytnutie úveru ak sa poskytuje na účet v Poštovej banke. Ak sa má poskytnúť prevod na účet v inej banke, tak sa platí poplatok 29,87 €, preto predpokladá, že to je tá čiastka, ktorá bola zohľadnená pri poskytnutí úveru. Tento úver bol poskytnutý na účet vo VÚB a.s.

12. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, právneho zástupcu žalovaného, oboznámením obsahu listinných dôkazov - zoznamu uhradených úhrady splátok, zmluvy o úvere z 30.5.2011, potvrdenia o splatení pohľadávky z úveru z 30.8.2017, dokladov o splácaní úveru, návrhu na uzatvorenie mimosúdnej dohody o vydanie bezdôvodného obohatenia z 31.10.2017, listu z 11.1.2018, výpočtu výšky RPM, výpisu z úverového účtu, listu z 31.5.2011, oznámenia o odklade splátok z 21.12.2011, uznania dlhu so splátkovým kalendárom z 12.12.2016, dodatku k zmluve o úvere, obchodných podmienok k úverovej zmluve, rozhodcovského rozsudku sp. zn. IA-C/0713/0012 zo dňa 10.07.2014, uznesenia tunajšieho súdu č.k. 5Er/195/2015-60 zo dňa 10.06.2016, uznesenia tunajšieho súdu č.k. 5Er/195/2015-55 zo dňa 10.11.2015, výpisu z účtu žalobcu, oboznámením obsahu spisu OS Partizánske sp. zn. 5Er/195/2015 a zistil, že žalobca ako dlžník nekonajúci v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzatvoril dňa 30.05.2011 so žalovaným ako veriteľom konajúcim v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 3.500 €, splatný v 70 mesačných splátkach po 84 €. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť, bola označená ako súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, v zmluve bola uvedená RPMN za úver 22,24%, ročná úroková sadzba 19,50%, priemerná RPMN 17,82% a celková výška nákladov 2421,04 €. Žalobca dňa 01.06.2011 dostal na svoj účet vo VUB a.s. od žalovaného sumu 3.470,13 €. Žalobca splatil žalovanému na tento úver celkom sumu 8.698,12 €. Z dôvodu nesplácania úveru žalobcom, žalovaný v tomto spore podal žalobu na rozhodcovský súd voči žalobcovi. Rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom sp. zn. IA-C/0713/0012 zo dňa 10.07.2014 tak, že zaviazal žalobcu v tomto spore zaplatiť žalovanému sumu 3.321,33 € s príslušenstvom. Následne podal žalovaný návrh na vykonanie exekúcie. Tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č.k. 5Er/195/2015-55 zo dňa 10.11.2015 zamietol z odôvodnením, že všeobecné obchodné podmienky k úverovej zmluve obsahujú rozhodcovskú doložku,

ktorej dojednanie je absolútne neplatné podľa ustanovenia § 39 OZ. Po právoplatnosti uvedeného rozhodnutia súd uznesením č.k. 5Er/195/2015-60 zo dňa 10.06.2016 exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.07.2016. Žalobca listom z 31.10.2017 vyzval žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 5198,08 €. Listom z 11.1.2018 právny zástupca žalovaného žalobcovi oznámil, že žalovaný jeho žiadosť považuje za nedôvodnú.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (30.05.2011), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2 písm. g/ citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

15. Podľa § 2 písm. h/ citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí

peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

23. Podľa § 145 ods. 1, ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobcu je podaná dôvodne ale nie v celom rozsahu.

25. Súd sa pri rozhodnutí zaoberal v prvom rade tým, či z dôvodu vydania rozhodnutia rozhodcovského súdu nejde v tomto konaní o res iudicata, t.j. vec už rozhodnutú. Vzhľadom na to, že strany sporu uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy a súčasťou zmluvy sú aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré obsahujú rozhodcovskú doložku, ktorá bola posúdená ako absolútne neplatná, súd dospel k záveru, že v dôsledku absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom. Ide o nulitný právny akt, ktorý nezakladá prekážku veci rozhodnutej.

26. Súd ďalej vychádzal z toho, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia s sumy 5370,36 € ako bezdôvodného obohatenia. Súd sa preto zaoberal tým, či vykonaným dokazovaním bol preukázaný v prvom rade základ nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a následne aj výškou bezdôvodného obohatenia.

27. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca zaplatil žalovanému na úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere zo dňa 30.5.2011 č. 0192954811 celkom sumu 8.698,12 €, čo bolo preukázané predloženými dokladmi o úhradách žalobcu. Žalovaný zaplatenie sumy 8698,12 € žalobcom na tento úver potvrdil. výpismi úhrad žalobcu.

28. Žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odôvodňoval tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, resp. tým, že zmluva o úvere je neplatná. Poskytnutú sumu 3.500 €, resp. 3.470,13 € preplatil, keď žalovanému zaplatil celkom sumu 8.698,12 €. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zdôvodnil nesprávne uvedeným údajom o RPMN, nesprávnym údajom o úrokovej sadzbe a absenciou údaje podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj tým, že v zmluve o úvere nie je uvedená celková výška úveru a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Pri zdôvodnení svojho nároku poukázal na viaceré rozhodnutia okresných a krajských súdov. Podľa žalovaného zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom. Takisto žalovaný poukázal vo svojich vyjadreniach na viaceré rozhodnutia okresných a krajských súdov.

29. Súd sa následne zaoberal tým, či uzatvorená zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že v nej absentuje náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch - celková čiastka,

ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V predmetnej zmluve je uvedená len výška úveru v sume 3.500 € a celková výška nákladov v sume 2.421,04 €. Malým, takmer nečitateľným písmom, je následne v predmetnej zmluve v bode 3 uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Teda celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nie je v zmluve vyčíslená, uvedená jednou konkrétnou sumou. Z obsahu zmluvy o úvere uzavretej medzi žalovaným ako dodávateľom a žalobcom ako spotrebiteľom je zrejmé, že zmluva neobsahuje ani celkovú výšku úveru, ani celkovú čiastku, ktorú musí žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť. Zákon o spotrebiteľských úveroch je celkom jednoznačný, keď vyžaduje uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Podľa zákona nestačí len uvedenie spôsobu, akým sa vypočíta celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, tak ako je to uvedené v zmluve o úvere. Priemerný spotrebiteľ si musí byť pri uzatváraní zmluvy vedomý akú presnú čiastku veriteľovi spolu zaplatí a musí mať možnosť porovnať výhodnosť alebo nevýhodnosť úverovej ponuky pre seba znalosťou a využitím tohto údaj. Priemerného spotrebiteľ nemožno považovať za dostatočne informovaného o všetkých podmienkach spotrebiteľského úveru ak sa od neho vyžaduje, aby sám urobil matematický prepočet v zmluve uvedených položiek. Zákonným následkom takéhoto postupu je vznik nevyvrátiteľnej domnienky, že sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje údaj o celkovej výške úveru a o celkovej výške čiastky, ktorú musí žalobca ako spotrebiteľ v súvislosti s tým úverom zaplatiť sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

30. Okrem toho aj samotný spôsob určenia celkovej výšky úveru a tým aj čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť uvedený v bode 3 zmluvy o úvere vzbudzuje pochybnosti, pretože je v ňom uvedené, že celková výška úveru predstavuje súčet výšky úveru teda sumy 3500 € a celkových nákladov spojených s úverom v sume 2421,04 € čo predstavuje spolu sumu 5921,04 €. Zo zmluvy o úvere je pritom zrejmé, že žalobca mal zaplatiť na splatenie úveru 70 splátok vo výške 84 € čo predstavuje sumu 5880 €. Z toho potom nie je zrejmé aká je výška úveru, keď náklady sú 2421,04 €, čo po odpočítaní od sumy 5880 € predstavuje sumu 3458,96 €. Prípadne ak z tejto čiastky je 3500 € úver, tak výška celkových nákladov je 2380 €. Celková výška úveru vypočítaná ako súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom 5921,04 € je teda rozdielna suma oproti sume, ktorú by mal žalobca podľa zmluvy zaplatiť v 70 splátkach po 84 € mesačne. Suma, ktorú žalobca mal na úver spočiatku splácať a splácal 84,76 €, pokiaľ by bolo dodržaných 70 splátok, potom predstavuje ešte vyššiu sumu a to sumu 5933,20 €. Pokiaľ by žalobca zaplatil podľa zmluvy o úvere 70 splátok po 84 € s dátumom prvej platby do 19.8.2011 mal by úver zaplatiť do 19.3.2017 ale za predpokladu, že by zaplatil len sumu 5880 € /70 splátok po 84 € mesačne/. Dohoda o splatení úveru v 70 splátkach po 84 € by potom mohla vzbudzovať pochybnosť aj o termíne konečnej splatnosti uvedenej v zmluve o úvere, pretože podľa zmluvy mal v skutočnosti zaplatiť nie 5880 € ale 5921,04 €. Z toho vyplýva, že by mal doplatiť sumu 41,04 € v neskoršom termíne. Na základe uvedených skutočností sú v predmetnej zmluve nesprávne uvedené celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to je uvedené v § 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume "preplatenia" úveru. Súd preto dospel k záveru, že v predmetnej zmluve nebola uvedená zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

31. Už samotné neuvedenie údajov podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd sa preto už ďalej nezaoberal námietkami žalobcu týkajúcimi sa nesprávne uvedených údajov o výške RPMN a úrokovej sadzby.

32. Pri posudzovaní absencie údajov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., na ktorú tiež žalobca poukazoval, súd vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo 146/2017. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí reagujúc aj na výklad európskeho práva v rozhodnutí Súdneho dvora C-42/15 (Bíroová), vyslovil záver, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je pri použití eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.

33. Keďže sa predmetný úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd dospel k záveru, že žalobca preukázal základ nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na vrátenie časti žalovanej sumy ako bezdôvodného obohatenia. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému o 5198,12 € viac ako mu bolo poskytnuté. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z toho, že žalovaný poskytol žalobcovi sumu 3.500 €. Žalobcovi bola na účet poukázaná suma 3.470,13 €, avšak podľa všeobecných obchodných podmienok znáša dlžník teda spotrebiteľ aj poplatok za poskytnutie úveru na účet v inej banke, preto súd vychádzal z toho, že žalobca bol povinný zaplatiť žalovanému sumu 3500 € /3470,13 + 29,87 €/ . Žalobca doteraz zaplatil sumu 8.698,12 €, Rozdiel predstavuje sumu 5198,12 €. Súd preto považoval nárok žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodne podaný vo výške 5198,12 € (8.698,12 - 3.500 = 5.198,12). Rozhodol preto tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.198,12 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

34. Vo zvyšku, t.j. v časti o zaplatenie sumy 172,24 € (5.370,36 € - 5.198,12 = 172,24) súd žalobu zamietol z dôvodu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, v akej výške bol úver žalobcovi poskytnutý, koľko na splatenie tohto úveru žalobca žalovanému zaplatil a v akej výške vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Žalobca však nepreukázal, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume vyššej ako 5.198,12 €. Výška sumy, ktorú žalobca zaplatil žalovanému nebola medzi stranami sporu sporná. Žalobca v podstate neuviedol a najmä nepreukázal aký nárok predstavuje suma prevyšujúca čiastku 5198,12 €. Súd preto v tejto časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

35. Žalobca sa podanou žalobou domáhal aj zaplatenia 500 € ako finančného zadosťučinenia. Súd pri rozhodnutí vychádzal z toho, že neboli splnené podmienky na jeho priznanie podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., keď podľa tohto zákonného ustanovenia spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané fin. zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Spotrebiteľ zatiaľ v tomto konaní uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a tento nárok mu bol sčasti priznaný. Súd vychádzal z toho, že nárok na primerané fin. zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. má spotrebiteľ, ktorý už úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva. Žalobca zatiaľ nepreukázal, že úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva, pretože vo veci nie je právoplatne rozhodnuté. Žalobca svoj nárok na zaplatenie primeraného fin. zadosťučinenia nepreukázal ani čo do základu a nepreukázal ani výšku tohto nároku, ktorý si uplatnil. Súd preto rozhodol tak, že aj v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

36. Žalobca podaním zo 4.6.2018 žiadal zaplatenie sumy 4607,99 € ale žalobu v prevyšujúcej časti späť nezobral, aj keď by podanie podľa svojho obsahu v tejto časti bolo možné považovať za čiastočné späťvzatie žaloby. Podľa § 145 ods. 2 súd o čiastočnom späťvzati rozhodne v rozhodnutí vo veci samej. Súd o čiastočnom späťvzati žaloby v rozhodnutí vo veci samej nerozhodol vzhľadom na to, že žalobca ďalším podaním navrhol zmenu podanej žaloby tak, že sa domáha zaplatenia sumy 5370,36 €.

37. Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za žalobu v sume 311,50 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. a položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobca, ako spotrebiteľ, ktorý bráni v konaní svoje práva je podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. u) zákona o súdnych poplatkoch od platenia súdnych poplatkov oslobodený. Vzhľadom na to, že žalobca je od platenia súdnych poplatkov oslobodený a súd jeho žalobe čiastočne vyhovel, uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. Pri výpočte výšky súdneho poplatku za žalobu súd vychádzal zo sumy 5.198,12 € v ktorej bol žalobca úspešný. Výška poplatku bola určená ako 6% z tejto sumy. Po zaokrúhlení poplatku v zmysle ustanovenia § 7a zákona o súdnych poplatkoch, predstavuje výška súdneho poplatku za žalobu, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť sumu 311,50 €.

38. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 77,1 %, čo predstavuje jeho čistý úspech vo veci. Žalobcovi súd priznal sumu 5.198,12 €, čo predstavuje 88,55% žalobcom uplatneného nároku. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata celkom sumy 5370,36 €, žalobca mal teda úspech vo výške 88,55% po zaokrúhlení. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 11,45%. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 77,1 %. Súd preto uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 77,1%. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.